

ואחר כך קורא את פרשת שמע, משום שפרשה זו היא קבלת עול מלכות שמים.

ומשם מדלג לפרשת עקב, וקורא שם את פרשת "והיה אם שמוע", שהיא קבלת עול מצוות.⁽¹⁸⁾

ומשם מדלג וקורא את פרשת "עשר תעשר את כל תבואת זרעך" שבפרשת ראה, מפני שהוא זמן אסיף ומתנות עניים והפרשת תרומות ומעשרות.⁽¹⁹⁾

ושוב מדלג עד פרשת כי תבא, וקורא שם אף את פרשת "כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך", שהיא מצות ביעור מעשרות.⁽²⁰⁾

ואחר כך חוזר לפרשת שופטים, וקורא את פרשת המלך, שהיא מצות מינוי מלך.

ומדלג לפרשת כי תבא, וקורא את פרשת הברכות והקללות, עד שגומר את כל הפרשה ההיא המסתיימת בפסוק "אלה דברי הברית", ומשום שפרשה זו היא קבלת בריתות של תורה, וכמבואר לעיל דף לו.⁽²¹⁾

אותן שמונה ברכות שבהן גדול מברך אותן ביום הכפורים לאחר קריאתו בתורה במקדש, ומפורטות במשנה ובברייתא לעיל

אף המלך מברך אותן לאחר קריאתו, מלבד הברכה על מחילת עוון שאותה לא היה אומר, אלא שנותן [מברך] ברכה של רגלים

השמיטה, ועדיין אין בה אסיף ומתנות עניים. שהרי פירות שביעית הפקר הם!?

וב"מנחה חריבה" כתב ליישב, על פי שיטת הבית יוסף [ודלא כהמב"ט], שפירות של קרקע הגוי, שמירחם ישראל בשביעית חייבים במעשרות.

ואולם בירושלמי איתא, שקורין פרשת המעשרות, כדי שלא ישתכח מהם דין מעשרות, מחמת שיצאו משנה שביעית שפטורה מן המעשרות.

20. ומה שאינו קורא את פרשת המלך שבפרשת שופטים קודם לקריאת "כי תכלה לעשר" שבפרשת כי תבא המאוחרת, הוא כדי לקרוא את שתי הפרשיות העוסקות במעשר, בזו אחר זו.

21. כתב הרש"ש, ש"מרש"י נראה כמו שכתב הברטנורא, שאת הברכות והקללות היה קורא קודם פרשת המלך, שלא כמבואר במשנתנו, וכנראה שהיה גורס במשנה "ברכות וקללות ופרשת המלך". וכן היא הגירסא בילקוט.

לסלקו, מה שאין כן הלאו ש"לא תוכל לתת עליך איש נכרי" הוא איסור תמידי, וחשש שישלכוהו.

18. ואף שמבואר בגמרא לעיל שאין מדלגין בתורה בשיעור כדי שיפסוק המתורגמן [כדי שלא יצטרך הציבור להמתין עד שיגלו], הכא שאני, כי "אין למלך תורגמן ואין מתרגמין אחריו", רש"י.

והבינו המהרש"א וה"תוספות יום טוב" בדבריו, דכשאין מתורגמן מותר להפסיק אפילו ביותר משיעור זה; ותמה ב"תוספות יום טוב", שהרי אם אין מתורגמן, כל שכן שיש גנאי לציבור להמתין בשתיקה?! וראה מה שכתב ב"הערות".

וה"תוספות יום טוב" פירש טעם אחר, דבמקום מלך וכבודו אין להקפיד על כבוד הציבור.

19. רש"י; והקשה ב"תוספות יום טוב": הלא בתחלת שנה שמינית איירי, שהיא אחר שנת